

De Probatis|| Sanctorvm|| Historiis

Partim|| Ex Tomis Aloysii Lipoma-||ni, Doctissimi Episcopi, Partim Etiam||
Ex Egregiis Manuscriptis Codicibvs, Qvarvm permultæ antehàc nunquàm
in lucem prodière

Qvi ... Illas Omnes Complectitvr Historias, Qvæ Post Secvndam Sex
Tomorvm Editionem ...

Surius, Laurentius

Coloniae Agrippinae, 1586

VD16 ZV 1269

XV.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77432](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77432)

debeat no-
strum esse
signaculū.
in nobis semper viua memoria & subreptium cogitationum praua compescat,
& in his, quæ extrinsecus agimus, Crucifixi characterem euidenter exhibeat. Enim-
uero si nobis Christus signaculum fuerit, & ipse nos sibi grata vicissitudine signacu-
lum ponit, iuxta quod Zorobabel Duci Iudææ pollicetur, dicens: In illa die suscipiā
te, Zorobabel serue meus, & ponam te sicut signaculum in conspectu meo. In con-
spectu nanque Dei iustus sicut signaculū ponitur, quia per continui amoris gratiā
in eius memoria semper habetur. At contra de impio Rege Ieconia, qui quoniam
Dei omnipotentis immemor erat, in eius & ipse non merebatur esse memoria: Si
fuerit, inquit, Ieconias annulus dexter in manu mea, indè euellam eum.

Aggæi 2.

Hier. 22.

S. Cassiani
constantia
& fortitu-
do.

Rom. 8.

Quod inuiolabile firmumque signaculū beatus martyr Cassianus in pectore suo
posuerat, qui in tanta fidei constantia immobilis permanebat. Illiduntur plage ver-
berum, insiguntur vulnera punctio-
num, intorquentur irrisio-
num iacula, vincula
manibus innectuntur, accedit & nuditas corporis, sed & spectaculum circumlatra-
tium vndiquè derisorum. Inter hos procellarum saeuientium turbines, inter istas
denique crebrescentium grandinū tempestates stat firma columna Dei prorsus im-
mobilis. Non concutitur, non quassatur, sed lapidi, super quem fundata est, recta
semper & firma constanter innititur. Dicebat enim: Quis me separabit à charitate
Christi? Tribulatio? an angustia? an persecutio? an fames? an nuditas? an periculum?
an gladius? Illi fremebant dentibus: iste miris Agni mundi peccata tollentis paci-
tiam cogitabat. Carnifices inferendo supplicia, satiabant crucientem pectoris rabiē:
iste iam securus in mente verfabat celestis gloria dignitatem. Atq; (vt irā dixerim)
cautus ac prudens iste negociator, fratres mei, quā felices cum remuneratore cer-
tantium Christo nundinas contrahebat? Deponebat siquidem sarcinam carnis, at-
que ad stulam festinabat Angelicæ claritatis. Deserebat ferulam crudelium puero-
rum, vt sanctorum fieret socius Angelorū. Postponebat magistrum literas edo-
cendi, atque ad illud vnum alacriter properabat Verbum, cui militans cuncta per
orbem volumina literarum, Christum Dominū nostrum, qui cum Deo Patre in
vinitate Spiritus sancti viuit, & regnat in secula seculorum, Amen.

SURIUS

q. ber-
uener-

RVITI

5

SERMO BEATI PETRI DAMIANI, S. R. E.
CARDINALIS ET EPISCOPI OSTIENSIS, DE AS-

sumptione sanctissime Mariæ Dei genitricis & virginis. Habe-
tur octauo Tomo Aloysij.

15. August.

IC totum decurrat ingenium, & aureus sermo tota re-
lucet maiestate. Voluntaria oris nostri beneplacita sibi faci-
at genitrix Dei, Domina mundi, cæli Regina. Ipsa sensum
acuat, dirigat stylum, & linguam pauperis venustiori resper-
gat eloquio. Illustret lucem hanc lumine clariori, & suo co-
uentui suam præsentiam donare dignetur. Sublimis ista di-
ces, & splendidiori Sole refulgurans, in qua Virgo regalis ad-
hronum Dei Patris euehitur, & in ipsius Trinitatis sede re-
posita, naturam etiam Angelicam sollicitat ad videndum.
Tota conglomeratur Angelorum frequentia, vt videat Reginam sedentem à de-
xtris Domini virtutum, in vestitu deaurato, in corpore semper immaculato, circū-
datam varietate, virtutum multiplicitate distinctam.

S. maria ad
caelos assu-
pta à dex-
tris filij
sui refidet.

Cur Chri-
stus ascen-
disse, Ma-
ria vero
assumptaj
dicatur.

Hæc est illa dies, quæ cælorū officinas sublimiori gaudio cumulauit, annua mū-
do, Angelis continua, continuans homines Angelis, & Angelos hominibus felici
foederatione coniungens. Intuere mentalibus oculis Filium ascendentem, & Ma-
trem assumptam, & videbis aliquid excellen-
tius in ascensione Filij exhiberi: & ali-
quid gloriosius in assumptione Virginis demonstrari. Ascendit enim Saluator in
cælum potestatiuæ virtutis imperio, sicut Dominus & creator, Angelorum comi-
tatus obsequio, non auxilio fultus: Assumpta est Maria in cælum, sed gratiæ suble-
uantis iudicio, comitantibus & auxiliantibus Angelis, quam subleuabat gratia, non
natura. Idco dies hæc Assumptio, illa Ascensio vocatur, cum aliud sit potentia, ali-
ud misericordia, solumq; soli sit priuilegium Creatori naturam rerum propria po-
testate

testate supergredi. Hoc est illud excellentius, quod sibi vendicat super creaturam Creator, ubi etiam superabundans & singularis gratia non audeat aspirare.

Sed si diligenter attendamus ascensionem Filij, & Matris assumptionem, inuenimus profecto aliquid, quod nos inuenisse gaudebimus. Ascendenti quippe Domino egressa est obuiam omnis illa beatorum spirituum gloriosa societas, quãdò naturã superiori prætulit inferiorem, & incõuertibili sacramento susceptũ hominem in ipsa diuinitatis clausit identitate. Occurrẽtibus autem Angelis electorum animas, quas secum educebat, adiunxit, & sic vtrorumq; triumphali pompa deductus ad Patrem, sedet ad dexterã Maiestatis. Attolle iam oculos ad assumptionem Virginis, & salua Filij maiestate, inuenies occursum huius pompæ non mediocriter digniorem. Soli quippe Angeli Redemptori occurrere poterunt, Matri verò cælorum palatia penetrant Filius ipse cum tota curia tam Angelorum, quàm iustorum solenniter occurrens, euegit ad beatæ confistorium sessionis, & ait: Tota pulchra es, amica mea, & macula nõ est in te. Tota pulchra, quia tota deificata: macula nõ est in te, quia Spiritus sanctus superuenit in te, qui te mundauit. Sed & Virgo gratiosis cumulata muneribus, tantæ benignitati Dãuidico sermone responderet, sum mã dignationis claritatem admirans: Tenuisti manum dexteram meam, & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria suscepisti me. Nota verborum positionem differenti graduum distinctione signatam. Tenuisti, inquit, manum dexteram meam, quia etsi læua tua sub capite meo, dextera tua iam amplexatur me. Et in voluntate tua deduxisti me, non in mea sublimitate, quia totum opus gratiæ est, nõ natura: Et cum gloria suscepisti me: gloria vtriquè gloriosa, quam non nouit, nisi qui dedit, & cui donare dignatus est.

Attende autem diligentiam, & cõsequentiam scripturarum. Spiritus enim sanctus, in cuius fabrica, tam veteris, quàm noui testamenti fuit compositio fabricata, Ascensionem Filij, & Matris Assumptionem simili stylo perambulans, ter interrogat: Quis est iste? & terriõ repetit: Quæ est ista? Primum de Filio, postea de Matre videamus. In spiritu fortitudinis Saluator ad inferos descendens contriuit portas areas, & vectes ferreos confregit, & gehennalis ollæ dissipatis fragminibus, totum illud infelix habitaculum ruinosa concussionẽ succussit. Conclamantibus Angelis: Attollite portas principes vestras: illi, qui superbiã lapsu irremediabili corruerunt, ignorantia dedignatiua retorquent: Quis est iste Rex gloria? Hic est ille insipiens, qui dixit in corde suo: Non est Deus, & Nescio Dominum, & Israël non dimittam. Angeli pacis confidenter ingeminant: Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio: fortis ad vestram fortitudinem infirmam: potens ad vestram potentiam vacuandam: in prælio, illo vtrique; singulari, quo potestates aëreas singulariter debellauit. Resurgens ab inferis, & solennis victoriæ vexilla reportans, hominem vnitum sibi, quem nunquã dimisit, resuscitauit, & triumphatrici palma cælis inuectus, Patri ouem cenefimam, quã perdiderat, representans audit ab Angelis: Quis est iste Rex gloria? Sed & eisdem conclamantibus: Dominus virtutum ipse est Rex gloria: cælorum insonuere palatia, & tota supercelestis domus profusioribus gaudijs inundauit. Verè Dominus virtutum, in resurrectione virtutem faciens, quã antè non fecerat, redimens seruum, & pro seruo filium efficiens. Clarissima autè Ascensionis die, quãdò, videntibus discipulis, est eleuatus in cælum, sum mum illud reuerendumq; collegium venit obuiam Redemptori, & omnis illa tam assistentiam, quàm ministrantium Angelorum authoritas cucurrit ad Filium, & ascendentem demirans ait: Quis est iste, qui venit de Edom rinctis vestibus de bosra? Videntes enim eum sanguinei ruboris vnda perfusum, miratur eius patientiam, & scuitiam ludæorum, qui non sunt veriti Filium Dei Crucis ignominia condemnare. Gradiens, inquit, in multitudine fortitudinis suæ: non solum in fortitudine, sed etiam in multitudine fortitudinis, quia nulla fortitudo fortior fuit, quã redimere seruum, & in diuinitatis dextera perpetuò collocare. Hæ sunt illæ voces, quæ descendentem ad inferos, ab inferis resurgentem, ascendentem ad cælos, multiformi præconio prosequuntur.

Sed iam vertendus est stylus ad Sanctam sanctarum, & illorum verborum enodanda proprietates, quæ Virgini Marri sunt specialiter dedicata. Sed vtr̃ superliminarem titulum in frõte futuri edificij proponamus, dicamus breuiter, quia prima interrogatio conuenit eius natiuitati, secunda eius cõuersationi, tertia assumptioni.

Cant. 4.

Psal. 72.

Ascensio
filij & ma-
tris assum-
ptio, simi-
li stylo de-
scribitur.

Psal. 13.

Psal. 12.
Exod. 5.

Luc. 15.

Mar. vic.

Esa. 65.

SURIUS

q̄ber
Nobis

RVIII

5

Cant. 6. Quæ est ista (inquit Spiritus sanctus de eius natiuitate) quæ progreditur, sicut auro-
ra confurgens, pulchra vt luna, electa vt sol, terribilis vt castrorum acies ordinata?
Sap. 3. Hæc est, quæ nesciuit tori in delicto, Virgo Dei Filio singulariter consecrata, spe-
cialiter sancto coniugata Spiritui. Quæ progreditur, inquit, sicut aurora confurgens,
Quam elegans & clara similitudo, & ex illius disciplina descendens, qui summum
sapientiæ fontem in Canticis affluenter includit. In meridiano lumine primus ille
parens creatus est, factus ad imaginem & similitudinē Conditoris. Quid enim cla-
ginem & similitudinem nostram. Imaginem dedit ei in æternitate, similitudinem
Gen. 1. in moribus, vt sit similis Creatori, si non identitate, similitudine tamen. Sed illi
Homo ad imaginem Dei quo modo dicitur creatus. priuilegij dignitate reiecta, apostata spiritui falsa promissione delinquit in hæ-
bit, & se cum posteritate sua perpetua morti destinauit & tenebris. Ab illa hora tene-
bræ factæ sunt super vniuersam terram vsq; ad Virginem, nec inuentus est aliquis,
qui vel exiret de tenebris, vel tenebras dissiparet: sed mundo crescente, concreuit
& tenebrosa vorago, donè in densissimam conglobata nigredinem, humanum
Esal. 103. genus nocte terribili sepeliuit. Hæc est illa nox solitaria, nec laude digna, de qua
scriptum est: Posuisti tenebras, & facta est nox. In ipsa pertransierant omnes bestie
syluæ quia crudeles, & indomiti spiritus, dimotis repagulis, humanum genus totis
viribus obtriuerunt. Sed nata Virgine, surrexit aurora, quia Maria veri præuia lumi-
Eccl. 50. nis, natiuitate sua manè clarissimum serenauit. Hæc est stella matutina in medio
nebulæ, quæ in cæli cardine summo splendore coruscans, orbem subditum splendi-
dioribus radijs incolorat. Hæc est aurora, quam sequitur, immò de qua nascitur. Sol
iustitiæ, solius Solis claritati succumbens. Hæc est aurora, quam ille nō vidit, qui vi-
dit omne sublime, & orat beatus Iob vt ei multa suppressione claudatur, dicens:
Iob. 3. Non videat ortum surgentis auroræ. Tuus est dies, Domine, in quo Adam est condi-
S. Maria, auroræ cō- paratur. tus: tua est nox, in qua Adam a die est eiectus: tu fabricatus eo auroram, id est Virgi-
nem Matrem, & Solem, Solem videlicet iustitiæ, qui de virginali thalamo confur-
rexit. Nam sicut aurora terminum noctis, diei principium adesse testatur: sic & Vir-
go noctem expulit sempiternam, & de die diem, de terra sua virginittatis exortum,
terris infudit. Progreditur, inquit, quasi procul egreditur, quia procul, & de vltimis
finibus pretium eius. Aurora, quia noctis finis, & lucis initium. Consurgens, quia de
Itē Lunæ. cadente superfurgens materia. Pulchra vt luna. Quid Luna pulchrius, cum stellis co-
ruscantibus in signifero limite, reliquorum siderum splendorem excedit? Consi-
dera quàm stellaris & serena vibratio, quàm luminosus fulgor circulem orbem
tanti sideris superfundat, vt aliorum luminum claritatem non mediocriter obfu-
scet. Sic & Virgo inter animas sanctorum, & Angelorum choros supereminens, &
euecta, merita singulorum, & omnium titulos antecedit. Quàmlibet alie stellæ
releueat, Luna tamen & magnitudine præminet, & splendore. Sic vtraq; naturam
Itē Soli. Virgo singularis exuperat, & immensitate gratiæ, & fulgore virtutum. Electa vt sol:
Hanc atræde similitudinem, qua nulla in rebus mūdi potest esse sublimior. Nihil
enim habuit Spiritus in visibilibus creaturis excellentius, cui excellentiæ Virginis
compararet. Multo enim altius aliquid habet claritas Solis, quàm Lunæ, quia eisi
illa minores stellas obscurat, nō tamen penitus occultat: hic verò lucidius incan-
descens, ita sibi siderum & Lunæ rapit positionem, vt sint, quasi non sint, & videri
**Itē virgē
Ielic.** nō possint. Similiter & virga Iesse, veri præuia luminis, in illa inaccessiblei luce per-
lucens, sic vtrorumq; spirituum hebetat dignitatē, vt in cōparatione Virginis, nec
possint, nec debeant apparere. An putas, quòd non contremiscat tota rationalis
creatura ad contemplationem tantæ dignitatis? Considera & quæ in cælis, & quæ
in terris in Virgine refabricata, Deum, qui cælum palmo metitur, virginæ ventris
breuitate conclusum, redemptionē hominum, Angelorum restaurationē, deniq;
quicquid est, fuit, & erit, per Virginis vterum renouatum, & tunc tibi cogitatio sug-
geret, quod locutio demonstrare non potest. Electa, inquit, sed & prælecta. Vt Sol,
quia sicut Sol solus orbem illuminat, sic hæc sola solidiori lumine & Angelos, &
homines illustrat. Terribilis vt castrorum acies ordinata, terribilis demonibus,
ordinata virtutibus, singularis timor malignorum spirituum, specialis amor ciui-
um beatorum.

Sequitur de eius conuersatione. Quæ est ista, quæ ascendit per desertū, sicut vir-
gula fumi ex aromatibus myrrhæ, & thuris, & vniuersi pulueris pigmentarij? Ista
est spe.

est speciosa inter filias Hierusalem. Desertum est vastitas huius mundi, in quo bestia
agri frequentius ludunt, ubi princeps ille nequissimus omni fortitudine principa-
tur. Desertum autem dicitur, quasi derelictum à virtutum administratione, cum
earum conuētus, abundante iniquitate, ad proprios ortus reuolauerit. Quæ ascen-
dit, inquit. In huius seculi vanitates omnes vel descendere, vel cadere cognoscitur,
rarusq; qui non vel descendat, vel cadat in huius turbulentissimæ profunditatis oce-
anum. Sola illa Mater, & filia Creatoris, nec descendit, nec cecidit, sed de virtute in
virtutem ascendens, consummatione virtutum vestita est. Qualiter autem ascen-
dit? Sicut virgula, inquit, fumi. Sed & hæc operatio quàm significanti similitudine
sit signata, recollige. Virgula fumi recta est, subtilis, odorifera, & quantò magis in
aëra extēditur, rāto ampliùs dilatatur. Sic & Angelorū Regina, recta est in sublimi-
tate cōuersationis, quia virga directionis, virga regni Domini. Subtilis in Deitatis
contemplatione, quia ipsa est, quæ conseruabat omnia verba hæc, cōferens in cor.
de suo. Odorifera in virtutum opinione, quia currimus in odore vnguentorum fu-
orum. Angusta in temporalibus, quia non erat ei locus in diuersorio. In spiritali-
bus dilatata, quia adstitit Regina à dextris Domini. Hæc est virga illa, qua retūdu-
tur impetus aduersantium demoniorum, virga Aaron, per quam fiunt signa & mi-
rabilia. Baculum autē Crucis intellige, quo non solum verberatus est, sed & occisus
ille insanabilis homicida, qui mortibus hominum pascitur & nutritur. In Virgine
virga, & baculo Cruce, miserorū spes & cōsolatio cōtinetur, sicut sublimis Prophe-
ta clara voce declarat: Virga, inquit, tua, & baculus tuus ipsa me consolata sunt.

Luc. 1.

S. Mariæ !
virga Aa-
ron.

Psal. 22.

Sequitur: Ex aromaribus myrrhæ, & thuris. Myrrha corpora dissoluta cōsolidat,
matica virgula subleuatur, myrrhæ, & thuris. Myrrha corpora dissoluta cōsolidat,
& cadaver exanime sibi vēdicat, nē putrescat. Thus autem Deo in oratione accen-
ditur, sicut multiplicibus scripturarum testimonijs edocemur. In myrrha conti-
nentiam, in thure deuotionem intellige. Caro enim Virginis ex Adam assumpta,
maculas Adæ non admisit, sed singularis continentia puritas in candorem lucis
ateræ conuersa est. Porrò quis eius deuotionem votiuis laudibus poterit adæqua-
re, cum rememoret missum Archangelum, superuenientem Spiritum, Filium con-
ceptum, Deum natum, stellam nouam, Magorum gloriam, munerum gratiam, &
super hæc omnia testimonium conscientia suæ? Hæc sunt duo, quæ virginalē sub-
stantiam toto circumdedere virtute, continentia scilicet, & deuotio: quorū alterum
carnem, alterum mentem itā possedit, vt caro mūdissima, mens purissima genitri-
cem Domini singularihs consecrarent.

Maria vir-
go in car-
ne sua ma-
culas Adæ
non admi-
sit.

Sed nē putares his duabus solis virtutibus insignitam Dominam orbis, & Regi-
nam caelorum, subsequitur scripturarū authoritas: Et vniuersi pulueris pigmentarij.
Hic expressum est quicquid exprimi potuit. Species quidem integræ odorē reddūt,
sed non tantū, quantum contractæ. Crebris enim tūsonibus supertrita, remotiorē
etiā locum odorifera cōspersione refundūt. Sic & virtutes in pace quidem fortiter
redolēt, sed fortius in tribulatione: quia virtus in pace acquiritur, in persecutione
probat, approbat in victoria. Vniuersus ergo puluis pigmentarius in Virgine
coniectus est, quia in ea virtutū conuentus reuerendū sibi thalamū consecrauit, &
si ceteris per partes Spiritus affuit, Mariæ tamen tota plenitudo gratiæ superuenit.
Næc integræ fuerunt in ea species, sed in subtilissimum comminutæ, quia ipsa est,
quæ fortioribus tribulationum malleis superpressa, vidit suum & Dei Filium affi-
gi Cruci, militari lancea vulnerari, & inter duos latrones positum expirare.

Virtus in
pace acqui-
ritur, ap-
probat in vi-cto-
ria.Iohan. 19.
Cant. 1.

Sequitur de eius assumptione. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, delicijs afflu-
ens, innixa super dilectū suum? Hæc est Regina illa, quæ videntes filia Sion, beatissi-
mam prædicauerūt, & Regina laudauerūt eā. Ascendit autē hodiē de deserto, id est
de mundo ad regalis throni celsitudinē sublimata. Delicijs, inquit, affluens. Verè
affluens, quia multæ filia congregauerunt diuitias, hæc supergressa est vniuersas.
Deliciarum autem eius nō est numerus, quia dum Spiritum sanctum suscipit, con-
cipit Dei Filium, Regē gloriæ generat, penetrat cælos, cumalata diuitijs, & delicijs
affluens, ad Regnum euolat sempiternum suum. Innixa super dilectū suum. Rex
virtutū dilecti Pater est, in quo sibi benè complacuit. Super hunc innititur Mater
illa felicior, & in aureo reclinatorio diuinæ maiestatis incumbens, intra spōsi, im-
mò Filij sui brachia requiescit. O quanta dignitas, quàm specialis potentia, inniti su-
per illum, quem Angelicæ potestates reuerentur adspicere?

S. Mariæ
Virginis
assumptio

Hæc sunt ergò, quæ præfenti festiuitati sub vmbri& imaginibus dignanter allu-
düt, & sacratiore regmine velata, gratiosius lucët, cum potuerint reuelari, Amen.

EIVSDEM PETRI DAMIANI IN ASSVMPTIONE
ipsius sanctissime Virginis Hymnus.

S. Maria
müdi gau-
dium.

S. Maria
Dei scala.

Audium mundi, noua stella cæli
Procreans Solem, pariens Parentem,
Da manum lapsis, fer opem caducis,
Virgo Maria.

Te Deo factam liquet esse scalam,
Qua tenens sum mum, petit altus imum,
Nos ad excelsi remeare cæli
Culina dona.

Te beatorum chorus Angelorum,
Te sacri vates, & Apostolorum
Ordo prælatam sibi cernit vnam,
Post deitatem.

Item aula
Dei.

Aula cælestis speciosa Regis
Fulta septenis sophiæ columnis,
Quem nequit totus cohibere mundus,
Claudis in aluo.

Quem tremunt cæli, metuunt abyssi,
Fluminum guttæ, maris & procellæ,
Laudat Occasus, veneratur Ortus,
Stringis in vlnis.

Lacte nutritur cibus Angelorum,
Fertur innuptæ gremio puellæ,
Qui sua lata ditione terræ
Pondera librat.

Sit decus summo sine sine Christo,
Sancta quem Virgo genuit Maria,
Qui Patri compar, Flaminiq; sancto,
Regnat in æuum. Amen.

EIVSDEM PARACTERICVM CARMEN DE EA
dem sanctissima Virgine Maria.

S. Virgi-
nis Mariæ
encomiū.

Scala, thronusq; Dei, nitor orbis, ianua cæli,
Mater aue Christi, scala, thronusq; Dei.
Tu noua stella maris, qua lux est reddita terris:
Ortus & es Solis, tu noua stella maris.

Concipis absque viro, tu sola puerpera virgo,
Quæ Verbum verbo concipis absque viro.
Tarrara quod metuunt, tellus pauet, astra verentur,
Pectoris antra ferunt, tartara quod metuunt.

Virgine vita redit homini, quem virgo peremit:
Mors nece victa perit, Virgine vita redit.
Tu super astra leua, petimus, quod subruit Eua:
Illa grauat culpa, tu super astra leua.

Gloria summa Patri, genitæ sit gloria Proli,
Flamine cum parili, gloria summa Patri.

EIVSDEM RHYTMVS DE EADEM.

Item eius-
dem Virgi-
nis præco-
nium.

Genitrix æterni Virgo Maria, Verbi, quæ
Vox illa carnis par erit tuæ laudis?
Tu noua maris stella, celsa poli fenestra,
Scala, quæ cælum terris iungis, ima supernis.
Immensum concepisti, Parentem peperisti.
Fit Factor ex factura, Creans ex creatura.

Quem

SURIUS

q. ber
Moller

RVIII

5

Quem mundus ferre nequit, totum Virgo concepit,
 Quo circuitur æther, puellæ clausit venter.
 Serui forma indutus, diuina non exutus,
 Suscepit quidem tua, sed non amisit sua.
 Oritur ortus rerum, fit antiquus dierum:
 Orbis origo cœpit, factus ex his quæ fecit.
 Conceptus fecundauit, natus non violauit:
 Intrauit & exiuit, sed clausam dereliquit.
 Tu Aaron ex virga fecunda, licet sicca,
 Quæ germen protulisti, sed virgo permansisti.
 Te rubus prælucebat, qui ardens non ardebat,
 Quæ sine æstu mentis fructum dedisti ventris.
 Et ante partum virgo, sed post virginum Virgo:
 Creuit in ortu prolis integritas pudoris.
 Est Angelorum cibus tuo lacte nutritus:
 Qui mari præbet vndas, papillæ fugit guttas.
 Geris in sinu prolem, quæ terræ librat molem:
 Focis à quo foueris: seruas à quo tueris.
 Blandire, Mater, charo, qui te creauit, nato
 Oscula grata fige, fascijs membra cinge.
 Amplectere caelestem, quem genuisti, Regem,
 Cui seruit Sol, & Luna, & omnis creatura.
 Chori virtutum tremunt, quem viles panni tegunt.
 Pauer cælum, & terra, quem baiulat puella.
 Vagit in sinu Matris, regnat in throno Patris.
 Legem Matris obseruat, mundi iura gubernat.
 Tu fontis fons viuientis, oriens orientis,
 Liber ille signatus victori viro datus.
 Tu porta templi clausa, superni regis aula,
 Aerarium talenti, per quod sumus redempti.
 Hortus deliciarum, odor suauitatum,
 Tu ager ille plenus, cui benedixit Deus.
 Ex te botrus egressus, qui Crucis prælo pressus,
 Vino rigat arentes sancti Spiritus mentes.
 Es & terra caelestis ferax lactis & mellis,
 Ex qua Veritas orta tollit errorum dogma.
 Arcem nobilitatis de prolis stirpe trahis,
 Filia quidem regum, sed Mater Regis regum.
 Salue iam, Virgo foeta, Aue gratia plena,
 Nostrum Aue digneris, vt illud Gabrielis.
 Ille dum te salutat, Eux nomen commutat.
 Reduc nos, Virgo sancta, vnde est nequam lapsa.
 Tu solue quod debemus, auerte quod timemus,
 Impetra quod optamus, perfice quod speramus.
 Sit laus Trinitati, sit decus Vnitati,
 Cui lex, & ordo rerum per omne patet æuum, Amen.

EIVSDEM VERSVS.

ECcè parat clausam Regi prænuncius aulam,
 Natus ab æterno prodit de Virginis aluo.
 En fluius fontem, mundum lauat vnda lauantem.
 Ablue, Iordanis, per quem magis ipse lauaris.
 Non capitur cælis, Simeon quem stringit in vlnis.

S. Maria
 virga Aa-
 ron.
 Item rubus
 ardens.

Item fons
 fontis vi-
 uentis.
 Item por-
 ta templi
 clausa.
 Hortus de-
 liciarum:

S. Maria
 Regum fl-
 lia.

Annuncia-
 tio.
 Natiuitas.
 Baptismus
 Purifica-
 tio.